

عنوان مقاله:

بررسی تکنیکهای سبک سازی در سازههای سنتی ایران

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و دومین همایش ملی معماری و شهرسازی هویت گرا (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهره ترابی - استاد یار، گروه معماری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

زهره احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

مریم زاهد - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله که به بررسی و تحلیل تکنیک های سبک سازی در سازه های سنتی ایران با روش توصیفی کیفی و تحلیل محتوایی است که با استفاده از منابع کتابخانه ای و اسنادی پرداخته شده است. سعی شده انواع روشهای سبک سازی بنا که ازگذشتگان معماری ما به ارث رسیده است را بررسی کنیم. سبک سازی در واقع اصلی است در معماری گذشته ما که با توجه بهتنش های متعدد طبیعی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. لذا معماران ما سعی داشته اند این مسایل را جدی گرفته و باحداقل امکانات محیطی و توان محاسباتی بسیار بالای خود به این مشکلات فایق آیند. مثلا با استفاده از فرم گنبدی برای سقفها، سبک سازی دیوارها باساختن طاقچه، خالی کردن داخل مناره ها و شبکه سازی و استفاده ازهندسه های سبک و کم کردنتزیینات و یا سبک سازی تزئینات و... در مقابل این تنش ها از ساکنان محافظت کرده و هم مصالح کمتری بکار می بردند. وهمچنین دست کاری و تخریب طبیعت به حداقل می رسید. در واقع با توجه به آیتم های، محافظت ساکنان از تنش هایاحتمالی و هماهنگی با محیط و اقلیم و احترام به طبیعت شاهد نوعی معماری پایدار در معماری گذشته ایران هستیم، کهامروزه جامعه جهانی تاکید فراوانی بر این موضوع دارد ولی معماری ایرانی از گذشتگان بسیار دور این مساله را رعایت می کردهاست

کلمات کلیدی:

سازه های سنتی، سبک سازی، معماری پایدار، معماری بومی، مصالح بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593101>

